

آماده نمودن ماست خشک شده با روش انجمادی به عنوان غذایی فضایی

محمد سهرابی بالسنی-علی نجفی-محمد حسین حداد خداپرست-سمیه ایزدی مقدم

چکیده

پیشبرد برنامه ای جهت تهیه غذایی مناسب و سرشار از کلسیم برای استفاده در فضا، یعنی ماست بدون چربی سفید رنگ، و هم به صورت ماست ساده و هم در ترکیب با قره قاط های اضافه شده، خشک نمودن ماست در شرایط منجمد را هم مورد توجه قرار داد. با استفاده از شیوه ی بررسی حرارتی ماست که اهمیت اجزای سازنده ی اضافه شده را هم مورد توجه قرار می داد، ویژگی های مطلوب برای شرایط خشک سازی در شرایط منجمد به دست آمد. خواص رئولوژیکی به صورت جدی تحت تاثیر دوره ی انجماد قرار نگرفت، در حالی که مرحله ی خشک سازی به تضعیف کلی ساختار محصولات بازسازی شده منجر شد که حتما نتیجه ی انرژی مکانیکی مورد نیاز برای ترکیب با آب بود. به هر حال، خواص و سیدکوارتجاجی، تغییری نمودند و قدرت اولیه با تنظیم مقدار آب دوباره به حالت اول برگشت. فرایند خشک کردن انجمادی بقای باکتری اسید لاکتیک را تحت تاثیر قرار داد که به کاهش ۲ تا ۳ سیکل لگاریتمی منجر گردید. وقتی ساکارز و توت فرنگی به عنوان اجزای سازنده اضافه شدند، میزان مرگ و میر کاهش یافت. کلمات مهم: غذای فضایی؛ خشک کردن انجمادی؛ ماست؛ خواص نقشمند؛ بافت؛ باکتری؛ اسید لاکتیک؛

مقدمه

آژانس فضایی ایتالیا (ASI) به مدت چندین سال در یک برنامه طولانی مدت تحقیقاتی شرکت نمود که این برنامه، جوانب اساسی زندگی انسان در مسافرت های فضایی را تحت پوشش قرار می داد. تغذیه انسان در فضا، بخش مهمی از این برنامه را تشکیل می داد. عوامل تنش زا در پرواز فضایی، مانند جاذبه ی اندک زمین، جدایی، تابش آفتاب، مقتضیات زمانی، کاهش فعالیت جسمی و مقاومت بدن، دارای پیامدهایی منفی همچون پوکی استخوان و تحلیل رفتن ماهیچه ها می گردد (لاپتن و ترنر، ۲۰۰۲). تحقیقات نشان می دهند که پوکی استخوان که نامش از کاهش میزان جاذبه به زمین است همراه با افزایش بلع مجدد و کاهش تشکیل استخوان ها می باشد (و دوووتز، اسمیت ولین، ۲۰۰۰). میزان مصرف ناقص مواد مغذی، به ویژه، انرژی، کلسیم و ویتامین های D و K، ممکن است بر متابولیسم استخوان اثر گذارد (هیر، ۲۰۰۲). بنابراین، اطمینان یافتن از مصرف کافی مواد مغذی، به منظور کاهش پوکی استخوان ناشی شده از سوء تغذیه، امری ضروری می باشد (اسمیت وهیر، ۲۰۰۲). سیستم غذایی نه تنها باید مواد مغذی مورد نیاز برای بقای فضانوردان را فراهم کند بلکه همچنین نی بایستی سلامتی خدمه را با معرفی خود به عنوان اصلی آشنا در محیط نا آشنا و ناسازگار را افزایش دهد. غذاهای اشتها آور نقش مهمی در کاهش تنش ماموریت های طولانی مدت و فضایی دارند، به ویژه این که چون ظاهرا جاذبه اندک زمین ممکن است بر درک شیمیایی حسی اثر گذارد و منجر به تغییرات در حس های چشایی و بویایی در فضا گردد (الابی، لولس، هانتر، لوتیسکی و هالیرن، ۲۰۰۲). بنابراین، غذاهای خوشمزه و مطبوع که مورد نظر فضا نوردان می باشد، عامل مهمی در تحمل بی وزنی، جدایی و خطرات پروازهای طولانی مدت فضایی می باشند (کروین و سدن، ۲۰۰۲).

درخواست غذاهای مطبوع و سرشار از کلسیم، برای مسافرت های فضایی، به دلیل مشکلات ناشی از شرایط به عمل آوردن غذا، عمر مفید و قابلیت زیستی، ممکن است مساله ای پیچیده به حساب آید.

در موقعیت توضیح داده شده ی بالا، این احتمال وجود دارد که، آماده سازی ماست، به عنوان موردی مناسب در منو فضایی گنجانده شود.

اثرات غذایی و درمانی ماست، به خوبی آشکار است و عمدتا به وجود تغییرات مخمری در شیر و یا اثرات متابولیکی میکروفلورای ماست نسبت داده می شود. بعلاوه، ممکن است با کنترل نمودن بافت و اضافه نمودن اجزای شل آب میوه ها یا تکه های میوه، شیرین کننده ها و طعم زاها، تغییر پذیری بیشتر در ویژگی های حسی ایجاد گردد. بعلاوه، ماست از نظر سنتی، به عنوان غذایی

مقبول هم در فرهنگهای غربی و هم در فرهنگ شرقی در نظر گرفته می شود. ماست تمشک دار، از قبل به عنوان غذا در منوی شاتل گنجانده شده است (پرچانک و بورلند، ۲۰۰۲).

فرایند خشک کردن در شرایط انجماد، فرایندی گزینشی برای غذاهای فضایی است، زیرا باعث می شود خواص غذایی و حس تغییری نکنند که این حالت باعث کاهش زیاد وزن، قابلیت انحلال بالا، عمر مفید طولانی در دمایی متوسط و امکان جذب مجدد آب در هر سطح مطلوبی می گردد. تحقیقاتی درباره ی خشکسازي ماست در شرایط منجمد، منتشر شده اند (شارها و همکارانش، ۱۹۹۲ و شارها و آروا، ۱۹۹۵)، که تاثیر ویژگی های فرایند و غلظت جامد شیر را روی میزان خشکسازي در شرایط منجمد و کیفیت محصولات بازسازی شده نشان می دهند. در ماست خشک شده در شرایط منجمد، بافت ضعیف و بقای متغیر باکتری ماست، اعلام شد (ریبکاو کایلا ساپاتی، ۱۹۹۷). در تحقیق حاضر، ماست بدون چربی و سفید رنگ، یا به صورت ساده یا همراه با شکر و میوه اضافه شده (توت فرنگی) در شرایط منجمد، خشک شد. ویژگی های مطلوب شرایط خشک کردن انجمادی از بررسی حرارتی ماست ها اهمیت اجزای سازنده ی اضافه شده را مورد توجه قرار می داد حاصل شد. تاثیرات مشخص از جهاد، خشک کردن در شرایط منجمد و ذخیره سازی بررسی شدند، به ویژه بر روی خواص رئولوژیکی و قابلیت زیستی باکتری های لاکتیکی در محصولات بازسازی شده، تاکید گردید. اثرات نسبت های متفاوت جذب مجدد آب نیز مورد بررسی قرار گرفتند.

۲. مواد و شیوه ها

۲.۱ نمونه های ماست

ماست ساده بدون چرب سفید رنگ (یومو، میلان، ایتالیا) و توت فرنگی های منجمد (با سکولوبو، لازاتی، پانته، پایویا، ایتالیا) در سوپرمارکتی محلی فروخته شدند. نمونه های زیر مورد استفاده قرار گرفتند:

الف. ماست ساده (Y) (۱۱ درصد ماده خشک، ۱/۴ درصد اسید لاکتیک).

ب. ماست ترکیبی با ۱۰ درصد ساکارز (فلوکا، استین هیم، سوئیس) (به عنوان محلولی آبکی، $60\% \text{ W/W}$) (ys).

ج. ماست ترکیبی با ۱۰ درصد ساکارز و ۱۰ درصد توت فرنگی (از قبیل خمیر شده)

۲.۲ از جهاد و خشک کردن در شرایط منجمد

نمونه هایی با ضخامت حدود ۱ cm روی سینی هایی منجمد شدند و در فشار باقی مانده ی 20 pa ، در شرایط خشک کردن از جهادی قرار گرفتند (ادواردز آلتو ووتو، مینی ماست، ۱۷۰۰، میلان، ایتالیا) که این فشار مطابق با حداقل فشار اتاق خلاء بود که توسط دستگاه تنظیم می شد که امکان دمای تصعیدی 34°C را فراهم می کرد. در پایان فرایند خشکسازي، فشار اتاق با نیتروژن خشک، مجدداً به حالت اول برگشت. کسرهای ۱۰ گرمی نمونه های خشک شده در شرایط منجمد از لحاظ حرارتی در جو ی دارای نیتروژن (اودینواک، گاندس، میلان، ایتالیا) در کیسه های پلاستیکی، قرار گرفت و در دمای 4°C تا حداکثر ۴۵ روز ذخیره شد که این دوره متناسب با ماموریت های فضایی کوتاه مدت بود. در نظر گرفته شد که برای ماده بیولوژیکی فعالی که در شرایط خشک کردن انجمادی قرار داده شده بود، مدت زمان ذخیره سازی طولانی مدت در دماهای انجماد بهتر انجام گیرد. نمونه ها با ترکیب شدن ملایم با آب بازسازی شدند تا تنش های بافتی را کاهش دهد و سطوح جذب آب از ۳۰ درصد تا ۱۰۰ درصد مقدار آب اولیه بود.

۳-۲ بررسی های حرارتی

بررسی های حرارتی برای تحقیق کردن درباره عملکرد حرارتی نمونه های ماستی بدون آب و بازسازی شده مورد استفاده قرار گرفتند. نمونه های آبی ماست از طریق آب زدایی نمونه های خشک شده در شرایط منجمد روی $\text{P}2\text{O}5$ برای وزنی ثابت به دست آمدند. دمای انتقالات شیشه ای (T_g) و دمای ذوب اولیه (T_m) توسط گرماسنج کنترل کننده تفاوت ها (DSC) (سیستم متلر TA ۴۰۰۰ مجهز به پردازشگر TA DSC ۳۰، TCI) برای اندازه گیری سلول و نرم افزار گرافیکی ۲. PS V۲ TA،

متلر، گرین فنسی، سوئیس) تعیین شدند. اندازه گیری جریان دما با اندیوم انجام گرفت، اندازه گیری با n - هگزان، آب مقطر و اندیوم انجام شد. تکه های حدود 10 mg از نمونه ها در 40 میکرو لیتر، در تاوه های DSC آلومینیومی بسته شده به طریق هوا بندی شدن قرار داده شد و در $10^\circ \text{Cmin}^{-1}$ تحت جریان نیتروژنی خشک 10 mlmin^{-1} بررسی شد. محلولهای قابل انجماد قبل از گرم شدن برای تعیین T_g و T_m ، دوباره روی حرارت قرار گرفتند دمای انتقالی شیشه ای به عنوان T_g اولیه اعلام شد. تعیین این دماها در سه نسخه انجام شد و هر نمونه دوباره بررسی شد.

۴-۲- بررسی های رئولوژیکی

خواص ساختاری نمونه های تازه، منجمد و بازسازی شده در شرایط خشک کردن انجمادی، با کمک آزمایشات رئولوژیکی با استفاده از یک رئومتر کنترل تنش (رئومتر فنی سنجش تنش، ابزار رئولوژیکی AB، سوئد) که مجهز به سیستم اندازه گیری صفحه ای مخروطی شکل (زاویه ی مخروط 4° ، و قطر 40 mm) بود، مشخص شدند. قبل از این که هر نوع اندازه گیری انجام شود. نمونه ها به مدت 20 دقیقه به حال خود باقی ماندند، تا امکان ایجاد فشار در طول بارگیری کاهش یابد آزمایشات دینامیکی برای تعیین خواص گران روی و ارتجاعی به کار رفتند. منطقه گران رو - ارتجاعی خطی با کمک Sweep های تنش در یک فرکانس ثابت 1 هرترزی مشخص شد. های فرکانس دینامیک، با تنش به کار رفته در منطقه گران رو - ارتجاعی طولی، با گستره فرکانس بیش از $10 - 0.3 \text{ HZ}$ ، انجام گرفتند. تمامی محاسبات رئولوژیکی در دمای $0.2^\circ \text{C} \pm 4^\circ \text{C}$ در سه نسخه انجام شدند.

۵-۲- بررسی های میکروبیولوژیکی

بررسی های بیولوژیکی روی نمونه های تازه، منجمد و بازسازی شده ی خشک شده در شرایط منجمد انجام شدند. نمونه های تازه یا منجمد با نمک استریل یا آب پیتون ترکیب شدند و به مدت 30 ثانیه گرداب شدند و سپس به صورت متوالی با رقیق کننده ای یکسان، رقیق شدند. نمونه های خشک شده در شرایط منجمد، با آب مقطر استریل برای مقدار اولیه ترکیب شدند. نمونه های بازسازی شده، سپس به صورت متوالی با نمک استریل و آب پیتون رقیق شدند. استرپتوکوکوس ترلوفیلوسن با آب کاری سطحی روی صفحات همانند و دارای آگار MIR [MIR بروث (اکسید) $37/25 \text{ gl}$ + محیط کشت آگار (اکسید) 12 g/L] شناسایی گردید. تشکیل واحدهای کلونی (LFU) پس از قرار گرفتن در محیط کشت در دمای 37°C به مدت 48 ساعت تحت شرایط میکروآیروبیلی [campygen (اکسید)] محاسبه شد. گلونی های خاص (گرمی رنگ و با قطر $1/5 - 1$) به صورت تصادفی انتخاب شدند و توسط رنگ آمیزی گرم و واکنش کاتالیزوری تایید شدند. لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بونگاریکوس، توسط آب کاری سطحی صفحات همانند $\text{RCPB} - \text{PH5}$ [محیط کلتروثیدی تقویت شده (اکسید) $38 \text{ g/L} + 12 \text{ g/L}$ محیط کشت باکتری (اکسید) + Prussian محلول آبی رنگ 0.3 gil (فلوکا)؛ $\text{PH} = 5$] برطبق نظر ریبکا و کایلاسپاتی (۱۹۹۶) شناسایی شد. پس از قرار گرفتن در محیط کشت در دمای 37°C به مدت 48 ساعت تحت شرایط میکروآیروبیلی [campygen (اکسید)] کلونی های خاص (که قسمت مرکزی سفیدی دارند، قطرشان 1 mm است و توسط منطقه گسترده واضح تری به رنگ آبی تیره احاطه شدند) سفارش شدند و به صورت اتفاقی انتخاب شدند و توسط رنگ گرمی و واکنش کاتالیزوری تایید شدند. بررسی ها حداقل سه بار تکرار شدند.

۳. نتایج و مباحثات

۳.۱. خواص حرارتی

تصویر ۱. نمودارهای حرارتی از نمونه های بی آب ماست را نشان میدهد. تمامی آثار DSC، تغییر خطی اساسی و قابل برگشت در بررسی های مجدد را نشان دادند که متناسب با انتقال شیشه ای مواد بی آبی بود (T_g خشک).

تصویر ۱. آثار DSC از ماست ساده ی بی آبی (y)؛ ماست + ساکارز (ys) و ماست + ساکارز + توت فرنگی (ysb). پیکان

ها، T_g (اولیه) را نشان می دهند. نمونه های بی آب در، غلظت جامدی ۳۰ درصدی (w/w) برای تعیین دمای انتقال شیشه ای و دمای ذوب اولیه (T_m) محلولهای فوق العاده غلیظ شده در شرایط انجماد باز سازی شدند. پارامترهای حرارتی (T_y, T_m, T_g خشک) نمونه های y_{sp} و y_{so} در جدول ۱ اعلام شده اند.

جدول ۱

T_g خشک، T_g و T_m از نمونه های ماست

تصویر ۱ برای کسب اطلاعات بیشتر ببینید.

آشکار است که تناسب محصول برای خشک کردن در شرایط انجماد را می توان با افزایش دادن T_g و T_m از طریق تغییرات ایجاد شده در دستور العملهای محصولات بهبود بخشید. جدول ۱ شواهد ارائه می دهد که بیان می کنند اضافه کردن ساکارز ($T_g = 62^\circ C$ خشک؛ روس؛ ۱۹۹۵)، افزایش توت فرنگی T_g خشک و T_m را بهبود بخشد. این پارامترهای حرارتی در زمان وجود توت فرنگی، تغییر قابل ملاحظه ای نمودند. باید توجه نمود که اگر ماده خشک شده، در شرایط منجمد را در معرض هر گونه دمایی بالاتر از T_m قرار دهند، امکان ذوب نسبی یخ، رقیق شدگی و پلاستیکی شدن فاز غیر متبلور و غلیظ فراهم می شود. چنین پلاستیکی شدن فاز غیر متبلور ممکن است منجر به لطمه زدن به ساختار (فروپاشی)، کاهش میزان حذف آب و کیفیت نامطلوب محصول گردد (بلوز و کینگ، ۱۹۷۳). مکانیسم های مشابه با T_g خشک با پایداری محصول خشک در شرایط ذخیره سازی ارتباط می یابند بنابراین ممکن است دماهای ذخیره سازی بالاتر از T_g خشک امکان فروپاشی و کاهش پایداری ماده ی خشک را فراهم سازند (لوین و اسلاد، ۱۹۸۹) و لوین و اسلاد، (۱۹۸۸ b).

نتیجه گرفته می شود که اضافه کردن ساکارز با توت فرنگی یا بدون آن، می تواند تناسب ماست را برای شرایط خشک کردن انجمادی و مدت زمان ذخیره سازی محصول خشک بهبود بخشد.

۳.۲ خواص رئولوژیکی

آزمایشات دینامیکی بر روی ماست عملکرد گران رو - ارتجاعی را در مناطق خطی و گران رو - ارتجاعی (در دمای $4^\circ C$) به ترتیب در گستره ای $2/5 \text{ pa} - 1$ ، $2/8 \text{ pa} - 0/8$ و 9% تا $0/3 \text{ pa}$ برای نمونه های تازه، منجمد یا ذوب شده، و باز سازی شده در شرایط خشک کردن انجمادی نشان دادند. گستره ی مکانیکیدر تنش های تحمیلی ۲، $1/5$ و $0/2 \text{ pa}$ (کشش های مشابه، $0/29 \pm 1/1$ و $9\% \pm 0/6$ بودند)

با نتایج نشان داده شده در تصویر ۶ تعیین شدند.

تصویر ۲، گستره مکانیکی نمونه های ماست؛ ماست ساده، A ؛ منجمد و ذوب شده، B ؛ خشک شده در شرایط منجمد و بازسازی شده (۱۰۰ درصد از مقدار آب اولیه)، C .

در منطقه گران رو - ارتجاعی طولی، تمامی نمونه ها ساختار ضعیف ژلی را نشان دادند که ویژگی آن داشتن قطعات با قابلیت ارتجاعی (G') بیشتر از نمونه ای گران رو (G'') با قطعه ای که کمی وابسته به فرکانس بود (روس - مورفی، ۱۹۹۵)، و فاز تغییری بین 15° و 20° داشت. اندکی خرابی پس از انجماد و ذوب رخ داد (تصویر (B) ۲). برعکس، کاهش ثابت کلی (تصویر ۲ (C))، در نمونه بازسازی شده در شرایط خشک و منجمد مشاهده شد که نشانگر تضعیف شدن غیر قابل جبران ساختار شبکه ای است که این مطلب توسط ریبکا و کایلا سپاتی اعلام گردید (۱۹۹۷) باید توجه داشت که این تضعیف ساختاری محصول بازسازی شده همچنین می تواند ناشی از انرژی مورد نیاز برای ترکیب با آب باشد، حتی در زمانی که این حالت بسیار با دقت، انجام می گیرد. در تلاش برای جبران کاهش قدرت مکانیکی مشاهده شده. نمونه های بعدی خشک شده در شرایط منجمد و باز سازی شده، و خشک شده و منجمد شده مقدار آب اولیه تا ۱۰۰ درصد، ۷۰ درصد و ۶۰ درصد مطابق با غلظتهای جامد ۱۱ درصدی، ۱۵ درصدی، ۱۷ درصدی، مجدداً حاصل شد. باید ذکر شود که میزان پایداری و ثبات ضرورتاً گزینه ای مرتبط با

مصرف کننده است .

تصویر ۳، نمونه های G^- (قطعه پیچیده) و μ^* (گران روی پیچیده) از ماست ساده (کنترل) و نیز ماست خشک شده در شرایط منجمد را که با مقادیر مختلف آب سازی شدند نشان می دهد. خواص مکانیکی مرتبط با آنها، که برای ماست ساده یافت شد، را می توان در مقادیر جامدی از $100\text{-}g\text{-}1$ - $12\text{-}13\text{ g}$ (به عبارتی تقریباً ۷۰ درصد رطوبت اولیه) به دست آورد.

تصویر ۳. G^* و گران روی پیچیده ی (در ۱ هرتز) ماست ساده (کنترل) و ماست خشک شده در شرایط منجمد (y) تا رسیدن به مقادیر از حالت جامد بازسازی می شوند. همان طور که در جدول ۲ نشان داده شده، بافت خاص گران رو - ارتجاعی ماست نیز در نمونه های منجمد و خشک شده با ساکارز و توت فرنگی اضافی شده برای رسیدن به مقدار حالت جامد اولیه شان، بازسازی می شوند. تاثیر ساکارز در حفظ کردن خواص گران رو - ارتجاعی ممکن است بر حسب نقش گروه های هیدروکسیل در تثبیت ساختارزلی تفسیر می شوند (با یاری و همکارانش، ۲۰۰۴ و فورائو، ۲۰۰۱).

جدول ۲

ماده خشک، G^* ، G^- ، G^+ ، گران روی، فاز و میزان G^- / G^+ در ۱ هرتز از نمونه های بازسازی شده ی (با صددرصد رطوبت) y و ys و ysb نمونه های ماست خشک شده در شرایط منجمد در دمای 4°C تا حداکثر ۴۵ روز ذخیره شدند. نمونه ها در فواصل منظم زمانی بازسازی شدند (۷۰ درصد مقدار آب اولیه) و خواص رئولوژیکی در جدول ۳ اعلام شدند. اطلاعات نشان می دهند که خواص ساختاری تمامی نمونه ها، در طول ذخیره سازی ثابت باقی ماندند.

جدول ۳

G^* ، G^- ، G^+ ، * گران روی و فاز (اهرتز) نمونه های خشک شده در شرایط انجماد و y و ys و ysb برای زمان های متفاوت ذخیره سازی در دمای

؛ نمونه ها تا ۷۰ درصد رطوبت اولیه بازسازی شدند.

۳-۳- بقای باکتری اسید لاکتیک

تعداد قابل رشدی از استرپتوکوکوس ترموفیلوس و لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگار یکوس در هر دسته از ماست تازه با سطوحی دارای گستره ای به ترتیب $10^8 - 10^4$ CFU / g و $10^7 - 10^6$ CFU / g متفاوت بودند. برای تحقیقات زیستی، نتایج عدم بقای زیستی به عنوان میانگینی از کاهش هایی در واحد دگاریتمی نشان داده شدند. قابلیت رشد باکتری اسید لاکتیک هم در نمونه های ماست ساده و هم ماست ساکارزی توت فرنگی دار پس از انجماد، خشک کردن و انجمادی و ذخیره سازی در دمای معمولی یخچالی (4°C) ارزیابی شدند.

در ماست ساده، مقاومت در برابر انجماد، ظاهراً برای دو نمونه باکتری مشابه بود، در حالی که در حضور ساکارز و توت فرنگی، لاکتوباسیلوس دسیروکی زیر گونه بولگاریکوس نسبت به استرپتوکوکوس ترموفیلوس (که کاهش تعداد $0/44$ - $0/69$ در واحد لگاریتمی را نشان میداد) بسیار کمتر مستعد بود (کاهش تعداد $0/44 \pm 1/69$ در واحد لگاریتمی را نشان می داد). در کل فرایند خشک کردن انجمادی به کار رفته برای ماست ساده، منجر به اختلاف مهمی در قابلیت زیستی بین لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس و استرپتوکوکوس ترموفیلوس نگردید. حضور ساکارز و توت فرنگی در افزایش چشمگیر بقای زیستی سلولهای استرپتوکوکوس ترموفیلوس موثر بود و کاهش جمعیتی $0/39 \pm 1/52$ در واحد لگاریتمی را برای استرپتوکوکوس ترموفیلوس در مقابل کاهش جمعیتی $0/83 \pm 2/33$ در واحد لگاریتمی برای لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس نشان می دهد.

تصویر ۴. کاهش قابلیت زیستی

لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس به دنبال انجماد و خشک کردن انجمادی با ساکارز و توت فرنگی یا بدون آنها. خطاها، انحراف معیار نشان می دهند. نگه داری در دمای 4°C به مدت ۴۵ روز، منجر به کاهش اندک باکتری اسید لاکتیک

در محصولات ساده و خشک شده در شرایط منجمد با حضور ساکارز و توت فرنگی، تأثیری محافظتی دارد (اطلاعات نشان داده نشده اند). مقاومت باکتری در برابر انجماد بستگی به نوع عواملی دارد که با خود میکروارگانیسم ها و شرایط ساخت مرتبط هستند (فونسکا، بیل، کوریو، ۲۰۰۱). نمونه، بر مقاومت باکتری در برابر انجماد اثر می گذارد: استرپتوکوکوسی کلا نسبت به لاکتوباسیلی عمر بیشتری دارد و دلیل آن هم (اختلافات در اندازه سلول و ساختار سلولی است، فونسکا، و همکارانش، ۲۰۰۱) اگر چه، یکی از مهمترین شرایط که بر بقای باکتری اثر می گذارند، ترکیب محیط رشد برای قرار گرفتن در شرایط انجماد است (هوبالک، ۲۰۰۳). در تحقیق حاضر، اضافه نمودن ساکارز و توت فرنگی، بر روی لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس تأثیری محافظتی گذارد که اثر سودمند این دی ساکاریدها را به عنوان عامل نهفته ی محافظت کننده، تایید می کند (هوبالک ۲۰۰۳). بر طبق گفته ی پانوف، تاما و ونگز و گوئیگوتن (۲۰۰۰)، ساکارز، میزان بقای لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگادیکوس را با محافظت از آن و سازگاری دادن آن، افزایش داد. خرابی سیستم های بیولوژیکی به دلیل قرار گرفتن در محیط خشک کرده انجمادی را می توان به دو دلیل مهم نسبت داد: تغییرات وضعیت فیزیکی لپیدهای غشا و تغییرات ساختار پروتئین های حساس (لسلی، ایزرائیلی، لایت هارت، کراووکر، ۱۹۹۵) در کل، کوکوس گرم مثبت پایدارترین نوع در برابر شرایط خشک کردن انجمادی هستند و استرپتوکوکوس، پایدارتر از لاکتوباسیلوس است (دهکلی، ۱۹۶۱). به همین نحو، وانگ، یوو جو (۲۰۰۴) در صد بیشتری از بقای استرپتوکوکوس ترموفیلوس را نسبت به لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس پس از قرار گرفتن در شرایط خشک کردن، انجماد نشان دادند. در این تحقیق، اگر چه خشک کردن انجمادی منجر به افزایش درصد بقای زیستی ماست ساده ی دارای استرپتوکوکوس ترموفیلوس گردید، اما اختلافات، چشمگیر نبودند. بقای زیستی استرپتوکوکوس ترموفیلوس در حضور ساکارز و توت فرنگی، فوق العاده بهبود یافت. بعلاوه، در حضور محافظت کننده ها بیشتر از لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه لگاریکوس زنده ماند. همانطور که توسط کاروالو و همکارانش (سال ۲۰۰۴) اعلام شد، مکانیسم های بنیادی محافظت ساکارز از سلول های خشک شده می توانست به این شکل، صورت پذیرد الف) کاهش دادن دمای انتقال فازی در فسفولپیدهای خشک غشا؛ ب) حفظ نمودن پروتئین های خشک در آرایش های هیدراته شده ی آنها ج) محافظت از کارایی پروتئون که با تشکیل بافت زایشی شیشه ای طی مدت خشک کردن انجمادی صورت می گیرد که دارای بیشترین میزان گران روی و تحرک اندک است. سطوح بالای زیستی استرپتوکوکوس تر موفیلوس در یک محیط طبیعی محافظتی ساکارزی آب ماستی، به صورت بالقوه به PH و مقدار جامد بودن محلول نسبت داده شد (چامپین و گاردلز، ۲۰۰۱). ساکارز، غیر فعال بودن هیدراتاسیون لاکتوباسیلوس پلانتاریوم (لیندرز، دوجانگ، میردینک و ونت ریت، ۱۹۹۷) و *Pantoca agglomerans* را کاهش می دهد (کاستا، یوسال، تکسید و، گارلیا و ویناس، ۲۰۰۰). در زمان اضافه شدن به محیط طبیعی خشک در طول ذخیره سازی سلول های خشک لاکتوباسیلوس بولگاریکوس، محافظت، بستگی به نوع شکر دارد که قبلا در محیط رشد گنجانده شده است (گاروالو و همکارانش، ۲۰۰۳).

۴. نتایج ماست سفید بدون چربی، به صورت ساده یا در ترکیب با ساکارز و توت فرنگی اضافه شده را می توان به صورت رضایتبخش خشک و منجمد کرد، که این امر، خواص حرارتی را ارائه داد که برای مشخص کردن پارامترهای فرایند مورد توجه قرار می گیرند. اضافه نمودن ساکارز، T_m و T_g خشک را افزایش داد و بنابراین تناسب ماست برای خشک کردن انجمادی و ذخیره سازی را بهبود بخشید. نمونه های ماست، ساختار ضعیف ژلی داشتند که تحت تأثیر حالت انجماد و ذوب قرار نمی گرفت. در مقابل، پس از خشک کردن و بازسازی یک کاهش مشخص هم در قطعاتی که دارای قابلیت ارتجاعی هستند هم در قطعاتی که دارای قابلیت ارتجاعی هستند به قطعاتی که دارای گران روی هستند، حفظ شود. قدرت مکانیکی اولیه، در نمونه های ماستی حفظ شد برای آنهایی که از قبل شکر به آنها اضافه شده بود. یا می توانست دوباره در زمانی که نمونه های ساده در ۷۰ درصد رطوبت اولیه بازسازی می شوند احیاء شود. اضافه کردن شکر، لاکتوباسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس را در برابر انجماد و استرپتوکوکوس ترموفیلوس را در برابر خشک کردن انجمادی حفظ کرد و سطح مرگ و میر را کاهش داد.